

for har jeg det også sådan med metroprojektet: Jeg vil gerne have, at det tilbagebetales så hurtigt som muligt.

Men jeg synes, at det, vi skylder alle de borgere, som bor i København, og som bruger metroen, er, at de får en metro, som de har gavn af. Derfor har der været nogle uforudsete udgifter, og det har vi hele tiden vidst der ville være. Det har ikke været til at forudse fuldstændigt, eller det er i hvert fald ikke handlet af endnu, hvordan hele indtægtsdelingen i HUR skal være.

Det er lagt nogle budgetter op, fordi man forventer at lande på dem. Men hvis det ændrer sig en enkelt krone, har det betydning for tilbagebetalingstiden. Det er fuldstændig korrekt, vil jeg sige til hr. Lidegaard. Men i Venstres folketingsgruppe har vi ikke lagt os fast på et enkelt tal.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg forstår det sådan, at der ikke er nogen øvre grænse. Det må jeg sige at jeg finder rimelig rystende. For det er jo rigtigt nok, at det er meget svært at forudse, hvor lang tid lånerammen varer. Det eneste, der er helt sikkert, er, at uanset hvad tilbagebetalingstidens forøgelse skyldes, så skal der betales tilbage, og det vil sige, at når der skal købes nyt materiel osv. om 30 år, skal vi ud og låne flere penge, og det betyder altså, at man simpelt hen sender en regning til fremtidige generationer. At man overhovedet ikke har gjort sig nogle forestillinger om, hvor stor en regning man vil sende, forstår jeg ikke.

Men jeg vil gerne spørge mere specifikt, for jeg kan høre, at fru Gitte Lillelund Bech ved noget, som jeg ikke ved: Skal man forstå det sådan, at hvis det nuværende niveau for deling af takster i HUR fortsætter, så bliver tilbagebetalingen forøget med 15 år? Eller skal man forstå det sådan, at hvis den bliver ændret med en krone, så bliver den forlænget?

Altså: Kræver det, at Ørestadsselskabet får ændret det med en krone fra det nuværende niveau, for at vi ikke får 15 års tilbagebetalingstid, eller er det sådan, at der er en risiko for, at man ændrer det med en krone, og så bliver det 15 år? Der er jo lidt stor forskel på de to situationer. Og jeg kan høre, at det ved fru Gitte Lillelund Bech.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil lige knytte en enkelt kommentar til det første, hr. Lidegaard siger med hensyn til ingen

øvre grænse. Jo, jeg synes, der er en øvre grænse, og den øvre grænse vil for mig altid være infrastrukturprojektets levetid, inklusiv hvad der måtte være af reinvesteringer undervejs. Derfor synes jeg, der er en naturlig øvre grænse, for den giver sig selv med hensyn til, hvor lang tid infrastrukturprojektet kan leve.

Det, jeg sådan set refererede det til, er det notat, som trafikministeren oversendte til Folketingets Trafikudvalg og Folketingets Finansudvalg den 5. marts 2004. Og da hr. Lidegaard er medlem af Trafikudvalget, har jeg også en formodning om, at hr. Lidegaard har set det, og nu vil jeg læse højt, så der ikke bliver nogen misforståelse.

Det står under indtægtsdelingen: Såfremt Ørestadsselskabet kommer til at modtage f.eks. en krone mindre pr. påstiger end forudsat i selskabets langtidsbudget, vil dette påvirke lånerammen op til 100 mio. kr. og forlænge tilbagebetalingstiden for selskabets gæld med ca. 15 år.

Det var det, jeg refererede til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Gitte Lillelund Bech, hvorfor Venstre afviser det forslag om en kommission, vi har fremsat. For det synes jeg ikke vi har fået nogen fornuftig forklaring på.

Jeg går ud fra, at fru Gitte Lillelund Bech er enig med mig i, at nu må det være nok, og at nu må der ryddes op i det her. Jeg går også ud fra, at hun er enig i, at det ikke alene kan gøres med Rigsrevisionen. Det er nødvendigt med en kommission, som kan komme med forslag til, hvordan man reorganiserer hele styringen af det her projekt. Og der hjælper det altså ikke med den lukkede følgegruppe. Den har mildt sagt ikke demonstreret de store resultater med hensyn til at få styr på økonomi og andre ting.

Så vil jeg godt spørge fru Gitte Lillelund Bech, om man vil gå i dialog med befolkningen, f.eks. den del af befolkningen, der kræver en nedgravning af metroen. Vil man gå i dialog med de fire partier her i Folketinget, som har tabt tålmodigheden? Jeg tænker da også, at Socialdemokratiet på et eller andet tidspunkt får nok.

Til sidst risikerer Venstre at sidde alene tilbage med denne skamstøtte. Det kan Venstre da ikke have nogen interesse i. Eller hvad er det man vil?